

اندازه بهینه اقتصادی مزرعه جهت کاربرد ماشین‌های کشاورزی در شرایط زراعی استان همدان

۱- سعید عباسی، ۲- سید محسن سیدان و ۳- احمد حیدری

۱- محقق بخش تحقیقات فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان، abbassisaed2@chmail.com

۲- مربی پژوهش بخش تحقیقات اقتصاد کشاورزی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان

۳- مربی پژوهش بخش تحقیقات فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان

چکیده

ماشین‌های کشاورزی یکی از عوامل اصلی در هزینه تولید محصولات کشاورزی می‌باشند. به طوری که یکی از مسایل قابل بررسی در مدیریت ماشین‌های کشاورزی، تناسب اندازه ماشین و مزرعه می‌باشد. در این پژوهش اندازه بهینه اقتصادی مزرعه جهت کاربرد ماشین‌های کشاورزی در شرایط زراعی استان همدان و بر مبنای هزینه‌های جاری ماشین‌های کشاورزی برآورد شده و مورد بررسی قرار گرفته است. داده‌های مورد نیاز در این تحقیق بر اساس مطالعه میدانی بوده که مربوط به سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ می‌باشد و با استفاده از پرسشنامه و از طریق مصاحبه حضوری با ۱۰۰ کشاورز جمع‌آوری گردید. برای نمونه‌گیری از روش نمونه‌گیری تصادفی سیستماتیک (منظم) استفاده شده است. در برآورد مدل مربوط به هزینه‌های جاری ماشین‌های کشاورزی از تابع درجه سه استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان داد که اندازه بهینه مزرعه جهت کاربرد ماشین‌های کشاورزی در شرایط زراعی استان همدان برابر ۴۴/۲ هکتار می‌باشد که در صورت استفاده از ماشین‌های کشاورزی در این سطح از مزرعه جهت تولید محصولات رایج در استان همدان (گندم، کلزا، ذرت دانه‌ای، ذرت بذری و چغندر قند) هزینه‌های جاری به حداقل مقدار خود خواهد رسید.

واژه‌های کلیدی: اندازه بهینه مزرعه، ماشین‌های کشاورزی، مدل، هزینه جاری

مقدمه

با ورود هر چه بیشتر ماشین به عرصه کشاورزی و یا به عبارت دیگر افزایش درجه مکانیزاسیون عملیات زراعی، پس از برطرف شدن سختی کارهای کشاورزی و نیز افزایش تولید که جزء اهداف اولیه مکانیزاسیون می‌باشند، هدف بعدی اقتصادی شدن تولید در همه زمینه‌ها و در نتیجه به حداقل رسیدن هزینه‌های تولید می‌باشد. در این میان هزینه‌های کاربرد ماشین‌های کشاورزی بخش عمده‌ای از این هزینه‌ها را به خود اختصاص می‌دهند که کاهش این هزینه‌ها در واحد سطح و یا در واحد تولید می‌تواند موجب افزایش قابل ملاحظه در سود نهایی گردد. در راستای کاهش هزینه‌های کاربرد ماشین‌های کشاورزی که با روش‌های مختلف مدیریتی انجام می‌شود، یکی از راه‌ها انتخاب بهترین اندازه برای مزرعه جهت کشت یک محصول یا محصولات مشخص می‌باشد که در این سطح از مزرعه هزینه‌های کاربرد ماشین‌های کشاورزی به حداقل مقدار خود برسد که این همان

اندازه بهینه اقتصادی مزرعه جهت کشت محصول یا محصولات مورد نظر می باشد. به عبارت دیگر، کاهش قیمت تمام شده تولید محصولات کشاورزی و در راستای آن افزایش کیفیت تولید یکی از الزامات توسعه پایدار کشاورزی است که علاوه بر اقتصادی نمودن تولید، سهم قابل توجهی در حفظ منابع طبیعی نیز می‌تواند داشته باشد.

در مطالعه ای که به منظور تعیین سطح بهینه اقتصادی برای فن آوری برداشت گندم با کمباین در شهرستان مسجد سلیمان انجام شد، نشان داد که سطح توجیه کننده مالکیت برای کمباین ۴۳۳/۹ هکتار می باشد. هم چنین با توجه به ظرفیت ماشین، ساعات کار در روز و تعداد روزهای کاری مناسب در منطقه، سطح بهینه برای مالکیت کمباین ۴۵۰ هکتار می باشد. با این سطح کار در سال هزینه های انجام عملیات در هکتار به کمترین مقدار خود می رسد. لذا، لازم است مدیران سطح کار سالیانه این ماشین ها را در جهت رسیدن به این سطح برنامه ریزی کنند. هم چنین در سطوح بالاتر از این مقادیر شاهد تاخیر در انجام عملیات خواهیم بود که این امر باعث کاهش مقادیر کمی و کیفی محصول خواهد شد (قاسمی نژاد رائینی و همکاران، ۱۳۸۵).

در مطالعه‌ی دیگری که جهت تعیین سطح حداقل و بهینه اقتصادی برای فن آوری برداشت گندم در شهرستان رزن انجام شد، چنین نتیجه گیری شد که سطح حد اقل مالکیت اقتصادی برای کمباین مدل کلاس، جاندر و دروگر به ترتیب ۲۱۵، ۲۵۵ و ۴۲/۱ هکتار در سال می باشد. به عبارت دیگر، این مقدار سطح کار در سال لازم است تا خرید یک ماشین برداشت گندم دارای صرفه اقتصادی باشد. در پایین تر از این سطح استفاده از ماشین های اجاره ای به صرفه تر بوده و هزینه کمتری دارد. هم چنین سطح بهینه اقتصادی برای فن آوری برداشت گندم نیز برای کمباین مدل Class، ۴۸۰ هکتار، جاندر، ۴۸۰ هکتار و دروگر، ۵۰/۴ هکتار به دست آمده که با این سطح کار در سال هزینه های ماشین ها به حداقل خود می رسد. اما در بالاتر از این سطوح شاهد تاخیر در انجام عملیات خواهیم بود که موجب خسارت کمی و کیفی به محصول می شود (بیگدلی و همکاران، ۱۳۸۵).

با در تحقیقی به منظور مقایسه بهره وری ماشین‌های کشاورزی و نیروی کارگری در سه سیستم مکانیزه، نیمه مکانیزه و نیمه سنتی تولید گندم در شهرستان مشهد، سیستم تولید به سه گروه مکانیزه، نیمه مکانیزه و سنتی تقسیم گردید. شاخص میزان مکانیزه بودن برای کشاورزان نشان می دهد بین سه سیستم در سطح احتمال ۱ درصد تفاوت معنی دار وجود داشت. برای هر یک از سیستم های مورد نظر تابع تولید به شکل کاب- داگلاس برآورد گردید. تجزیه واریانس و مقایسه میانگین مربوط به بهره وری ماشین‌های کشاورزی و نیروی کار سه سیستم نشان داد که اختلاف میانگین بین سه سیستم در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار می باشد. مقایسات میانگین نشان داد که سیستم مکانیزه دارای بیشترین میزان بهره وری نیروی کار و ماشین های کشاورزی و سیستم نیمه مکانیزه دارای کمترین میزان بهره وری ماشین های کشاورزی و سیستم نیمه سنتی دارای کمترین میزان بهره وری کارگر می باشد. بنابراین می توان چنین نتیجه گرفت که توسعه مکانیزاسیون می تواند افزایش بهره وری ماشین- های کشاورزی و نیروی کار را در پی داشته باشد (حیدرزاده و همکاران، ۱۳۸۶).

در پژوهشی با عنوان تعیین کارایی ماشین‌های کشاورزی در منطقه سیستان، کارایی فنی ماشین‌های کشاورزی و نیروی کار در تولید محصول گندم در چهار بازه مساحت بررسی گردید. نتایج این پژوهش نشان داد که نسبت ارزش تولید نهایی به قیمت

نهاده ماشین‌ها برای بازه اول ۲۲/۸ است که نشان از مصرف بسیار کم این نهاده می‌باشد و این میزان برای دسته دوم ۷۳/۵ و برای دسته چهارم ۱۳۵/۵ می‌باشد که نشان دهنده مصرف بسیار کم این نهاده می‌باشد (سالار پور و همکاران، ۱۳۷۵).

در طی تحقیقی، رابطه بین اندازه مزرعه با سطح مکانیزاسیون و بهره‌وری ماشین‌های کشاورزی را در ۸ محصول عمده زراعی استان کرمان بررسی شد. در این پژوهش از رهیافت تابع تولید برای بررسی رابطه بین اندازه مزرعه با بهره‌وری متوسط و نهایی ماشین‌های کشاورزی استفاده شد. نتایج بدست آمده نشان دادند که رابطه هم‌جهت معنی‌دار بین اندازه مزرعه و سطح مکانیزاسیون و بهره‌وری ماشین‌های کشاورزی (نهایی و متوسط) وجود دارد (مهرابی بشرآبادی و گیلانپور، ۱۳۸۲).

در طی تحقیقی در زمینه اینکه مالکیت تراکتور دارای توجیه اقتصادی است یا نه، ۲۵ مالک تراکتور از ۹ روستا و ۶ شهر در ویساخا پاتنام انتخاب شده و مورد مطالعه قرار گرفتند. از این ۲۵ مالک، ۱۵ نفر دارای حداقل زمینی در حدود ۱۲/۷ هکتار بوده و ۱۰ نفر بیش از ۱۲/۷ هکتار زمین زراعی داشتند. نتایج نشان داد که مالکیت تراکتور به طور نسبی برای مالکینی که زیر ۱۲/۷ هکتار زمین زراعی داشتند بسیار سودآورتر از مالکینی است که دارای زمین زراعی بزرگتری می‌باشند (Rau, 1983).

در طی تحقیقی که در خصوص مقایسه مالکیت‌های خصوصی و دولتی تراکتورها انجام شد مشخص گردید که هزینه‌های سالیانه تراکتور تناسب معکوس با اندازه مزرعه و نیز سطوح مختلف توان در مورد دو نوع مالکیت داشت. هم‌چنین هزینه‌های تعمیر متناسب با سن تراکتور افزایش یافت. در نهایت یک تفاوت جزئی در هزینه‌های عملیاتی تراکتور در دو مالکیت یاد شده دیده شد (Henderson and Fanash, 1984).

در مطالعه‌ای به منظور بررسی سطح کشت بهینه جهت مالکیت تراکتور و ماشین‌های کشاورزی در خوزستان، شش محصول زراعی متداول در دو کشت پاییزه و بهاره و نیز تراکتورهای مسی فرگوسن ۲۸۵ و ۳۹۹ به عنوان تراکتورهای در دسترس مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که تراکتور ۲۸۵ و ۳۹۹ به ترتیب قادرند حداکثر سطح ۲۹ و ۳۶ هکتار را تحت عملیات قرار دهند که حداکثر عایدی در این سطوح در مجموع دو کشت پاییزه و بهاره به ترتیب ۳۳۴/۸ و ۴۹۴/۴ میلیون ریال خواهد بود. هم‌چنین نتایج نشان داد که از نظر اقتصادی استفاده از تراکتور ۲۸۵ تا سطح ۲۰ هکتار مناسب‌تر از ۳۹۹ و کاربرد ۳۹۹ در انجام عملیات مختلف زراعی در سطوح کشت بالاتر از ۲۰ هکتار از نظر اقتصادی مقرون به صرفه‌تر است. از طرفی سطح توجیه‌کننده مالکیت تراکتور و ماشین‌های کشاورزی با استفاده از ۲۸۵ و ۳۹۹ به ترتیب ۱۴/۳ و ۲۰ هکتار برآورد گردید (شیرالی نژاد و مقدسی، ۱۳۸۹).

مواد و روشها:

نتایج این مقاله برگرفته از پروژه تحقیقاتی با عنوان برآورد سطوح توجیه کننده مالکیت برای تراکتور در سطوح مختلف توان و مدل‌های رایج در استان همدان می‌باشد که در فاصله سالهای ۱۳۸۹ الی ۱۳۹۱ در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان اجرا شده است.

جامعه آماری این تحقیق شامل کشاورزان استان همدان می‌باشد که حداقل یکی از محصولات رایج در استان یعنی گندم، کلزا، ذرت دانه‌ای، ذرت بذری و چغندر قند را کشت می‌نمایند. بر اساس آخرین آمار موجود، تعداد بهره‌برداران فعال در بخش زراعت استان برابر ۹۳۹۵۳ نفر می‌باشند. در این مطالعه انتخاب زارعین نمونه استان با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی سیستماتیک (منظم) انجام گردید. به طوری که در این روش کلیه زارعین استان فهرست شده و نمونه‌گیری تصادفی سیستماتیک از این جامعه به روش ذیل انجام گردید:

در این نوع نمونه‌گیری ابتدا با تقسیم حجم نمونه بر تعداد جامعه نسبت نمونه‌گیری به‌دست می‌آید. پس از بدست آوردن نسبت نمونه‌گیری اولین عضو نمونه را که معمولاً بهتر است بین صورت و مخرج کسر باشد با استفاده از اعداد تصادفی انتخاب کرده و سپس برای بدست آوردن نمونه‌ها، عدد حاصل از نسبت به‌دست آمده را به آن اضافه نمودیم تا شماره مربوط به نمونه‌های دیگر نیز به ترتیب به‌دست آید. برای بدست آوردن تعداد نمونه از جامعه یاد شده در استان همدان از فرمول کوکران به شرح ذیل استفاده گردید (۱۰):

$$n = \frac{Nz^2 pq}{Nd^2 + z^2 pq} \quad (1)$$

که در این رابطه، n تعداد نمونه، N تعداد جامعه آماری (زارعین دارای کشت یکی از محصولات رایج)، Z مقدار متغیر نرمال واحد استاندارد که در سطح اطمینان ۹۵ درصد برابر ۱/۹۶ می‌باشد، P مقدار نسبت صفت موجود در جامعه است که اگر در اختیار نباشد می‌توان آن را برابر ۰/۵ در نظر گرفت که البته در این حالت مقدار واریانس به حداکثر مقدار خود می‌رسد، q درصد افرادی که فاقد صفت مورد نظر در جامعه هستند ($q=1-p$) و d مقدار اشتباه مجاز می‌باشد.

تئوری تحقیق

با توجه به این که برآورد اندازه بهینه اقتصادی مزرعه بر مبنای هزینه‌های جاری (متغیر) ماشین‌های کشاورزی انجام می‌شود، لذا، لازم است که ابتدا این نوع هزینه برآورد گردد که در اینجا به منظور داشتن انعطاف و دقت بیشتر در برآورد شاخص مورد نظر، مدل مربوط به هزینه‌های جاری ماشین‌های کشاورزی برآورد گردید. به این منظور، از برآورد تابع هزینه متوسط بلند مدت و ارتباط آن با هزینه متوسط کوتاه مدت استفاده گردید. در برآورد هزینه متوسط بلند مدت لازم است از داده‌های مقطعی به جای داده‌های

سری زمانی و یا داده های ترکیب شده استفاده نمود. زیرا هدف از تخمین هزینه متوسط بلند مدت یافتن اندازه های مختلف می باشد که در یک مقطع از زمان قابل دسترس است. یعنی هزینه متوسط بلند مدت باید با فرض ثابت بودن تکنولوژی و قیمت عوامل تولید تخمین زده شود. برای این منظور لازم است فرم صریح تابع هزینه ارائه شود (سلطانی و همکاران، ۱۳۷۶)

هزینه‌های جاری ماشین‌های کشاورزی شامل اقلام هزینه‌ای به شرح ذیل می‌باشد:

۱- هزینه سوخت مصرفی (گازوئیل) بر حسب لیتر در هکتار

۲- هزینه تعمیر و نگهداری موتور و ماشین‌های دنباله‌بند بر حسب ریال در سال

۳- هزینه روغن و فیلتر بر حسب ریال در سال

۴- هزینه خرید قطعات غیر از موتور برای تراکتور و ماشین‌های دنباله‌بند بر حسب ریال در سال و

۵- هزینه دستمزد راننده

$$VC = F(A) = a_1 \cdot A + a_2 \cdot A^2 + a_3 \cdot A^3 \quad (2)$$

که در این رابطه، VC هزینه متغیر ماشین‌های کشاورزی و A سطح زیر کشت محصولات رایج توسط کشاورز می باشد.

به منظور محاسبه اندازه بهینه زمین جهت کاربرد ماشین‌های کشاورزی، لازم است که در مرحله بعد تابع هزینه متوسط بلند-مدت برآورد گردد و اندازه مطلوب زمین در نقطه‌ای خواهد بود که هزینه متوسط بلندمدت حداقل باشد (سیدان، ۱۳۸۸):

$$LAC = \frac{VC}{A} = a_1 + a_2 A + a_3 A^2 \quad (3)$$

در این رابطه، LAC هزینه متوسط بلندمدت می‌باشد.

همان طور که گفته شد، اندازه مطلوب زمین در نقطه‌ای است که هزینه متوسط بلندمدت حداقل باشد. لذا:

$$\frac{\partial LAC}{\partial A} = a_2 + 2a_3 A = 0 \Rightarrow A = -\frac{a_2}{2a_3} \quad (4)$$

بر اساس اصول حاکم بر معادلات جبری ریاضی، شرط لازم و کافی جهت حد اقل نمودن تابع هزینه متوسط بلندمدت این

است که مشتق دوم تابع هزینه متوسط بلندمدت نسبت به سطح زیر کشت بزرگتر از صفر باشد. یعنی:

$$\frac{\partial^2 LAC}{\partial A^2} > 0 \Rightarrow 2a_3 > 0 \quad (5)$$

اگر شرط لازم و کافی برای حداقل نمودن تابع هزینه متوسط بلندمدت برقرار باشد، در آن صورت مقدار مطلوب A برابر $-a_2/2a_3$ خواهد بود. به عبارت دیگر، هر کشاورز با سطح زیر کشت A هکتار قادر است حداقل هزینه متغیر را در استفاده از ماشین‌های کشاورزی داشته باشد.

نتایج و بحث:

در این تحقیق مشخص شد که حداقل مساحت زیر کشت زارعین ۴ هکتار و حداکثر ۵۰ هکتار و متوسط سطح زیر کشت ۷/۵۶ هکتار می باشد. ترکیب محصولات زراعی در برخی از آنها تا حدودی مشابه می باشد. ۳۲ درصد مساحت زیر کشت را گندم، ۱۲/۵ درصد کلزا، ۳۲/۵ درصد ذرت دانه ای، ۱۲ درصد ذرت بذری و ۱۰ درصد را نیز چغندر قند به خود اختصاص داده است. برای تعیین تابع هزینه از الگوی برگشت درجه سه استفاده شده است. متغیرهای در نظر گرفته شده برای تابع تولید عبارت اند از: هزینه ماشین های کشاورزی به عنوان متغیر وابسته و سطح مزرعه به عنوان متغیر مستقل. لازم است یادآوری گردد که برای تخمین تابع هزینه از دو مدل برگشت دیگر (درجه اول و دوم) نیز استفاده گردید ولی فرم درجه سه از نظر آماری بهتر بود. چرا که ضریب تبیین آن بالاترین مقدار نسبت به مدل های دیگر بود. برآورد تابع تولید به روش حداقل مربعات معمولی انجام و پس از تخمین ضرایب، پارامترهای محاسبه شده در توابع تولیدی تخمینی توسط آزمون t و معنی دار بودن تابع توسط آزمون F تعیین شد. هم چنین میزان ضریب تبیین R^2 به منظور اثبات معنی دار بودن ضریب پارامترها و تابع و نیز مناسب بودن قدرت تبیین تابع تعیین شد. به این ترتیب مدل ریاضی مربوط به برآورد هزینه جاری ماشین های کشاورزی با استفاده از متغیر سطح زیر کشت محصولات زراعی به شرح ذیل به دست آمد:

$$VC = ۶۹۸۱۱۶/۸۳۹A - ۲۰۷۳۷/۷۳۲A^2 + ۱۵۶/۲۶۹A^3$$

جدول ۱. نتایج مربوط به همبستگی متغیر تابع و متغیرهای مستقل

نوع پارامتر	ضریب همبستگی	ضریب تبیین R^2
مقدار	۰/۴۸۷	۰/۲۳۷

جدول ۲. نتایج مربوط به آزمون F

نوع پارامتر	میانگین مربعات	درجه آزادی	F	خطا
مقدار	۳۹۵۶۸۹۳۹	۳	۳/۸۳۵	۰/۰۱۷

بر اساس نتایج به دست آمده در جداول شماره ۱ و ۲، ملاحظه می گردد که رابطه همبستگی بین هزینه های متغیر ماشین های کشاورزی و مجموع سطوح زیرکشت در حد متوسط می باشد که با توجه به درصد نسبتا پایین خطای پارامتر محاسبه شده F ، رابطه خطی بین هزینه های جاری و مجموع سطوح زیر کشت محصولات قابل قبول می باشد. لذا فرض صفر $a_1 = a_2 = a_3 = 0$ در سطح احتمال ۵ درصد رد می گردد.

اندازه مطلوب واحد تولید در نقطه‌ای است که هزینه متوسط بلند مدت، حداقل باشد. لذا:

$$LAC = \frac{TC}{A} = a_1 + a_2 A + a_3 A^2$$

$$LAC = 698116/839 - 41474A + 469A^2$$

حال برای حداقل شدن هزینه متوسط بلند مدت:

$$\frac{\partial LAC}{\partial A} = 938A - 41474 = 0 \Rightarrow A = 44/2 \quad \text{هکتار}$$

شرط لازم و کافی جهت حد اقل کردن تابع هزینه متوسط بلند مدت این است که مشتق دوم تابع هزینه متوسط بلند مدت

نسبت به سطح زیر کشت بزرگتر از صفر باشد. یعنی:

$$\frac{\partial^2 LAC}{\partial A^2} = 938 > 0$$

با توجه به اینکه شرط لازم و کافی برای حداقل نمودن هزینه متوسط بلند مدت برقرار است، لذا مقدار سطح زیر کشت یعنی ۴۴/۲ هکتار قابل قبول بوده و در صورت کاربرد تراکتور و ماشین‌های کشاورزی در این سطح زیر کشت و در شرایط زراعی استان همدان، هزینه‌های متغیر مجموع تراکتور و ماشین‌های کشاورزی حداقل خواهد بود. در تحقیق دیگری که توسط شیرالی نژاد و همکاران انجام شد، سطح توجیه کننده مالکیت تراکتور و ماشین‌های کشاورزی با استفاده از مدل‌های ۲۸۵ و ۳۹۹ به ترتیب ۱۴/۳ و ۲۰ هکتار برآورد شد. در مطالعه ای که توسط بیگدلی و همکاران جهت تعیین سطح حداقل و بهینه اقتصادی برای فن آوری برداشت گندم در شهرستان رزن انجام شد، چنین برآورد شد که حداقل سطح مالکیت اقتصادی برای کمباین مدل کلاس، جان‌دیر و دروگر به ترتیب ۲۱۵، ۲۵۵ و ۴۲/۱ هکتار در سال می باشد. به عبارت دیگر این مقدار سطح کار در سال لازم است تا خرید یک ماشین برداشت گندم دارای صرفه اقتصادی باشد. در پایین تر از این سطح استفاده از ماشین‌های اجاره ای به صرفه تر بوده و هزینه کمتری دارد. هم چنین سطح بهینه اقتصادی برای فن آوری برداشت گندم نیز برای کمباین مدل کلاس ۴۸۰ هکتار، جان‌دیر ۴۸۰ هکتار و دروگر ۵۰/۴ هکتار به دست آمده که با این سطح کار در سال هزینه‌های متغیر تراکتور و ماشین‌های کشاورزی به حداقل خود می رسد.

نتیجه گیری

اهم نتایج به دست آمده در این تحقیق شامل موارد ذیل می باشد:

- ۱- مدل درجه سوم تابع هزینه‌های جاری ماشین‌های کشاورزی از نظر تبیین رابطه بین هزینه‌های جاری و سطح زیر کشت محصولات رایج استان همدان بهترین مدل می باشد. چرا که ضریب تبیین آن بالاترین مقدار نسبت به مدل‌های دیگر می باشد. این مدل عبارت است از:

$$VC = ۶۹۸۱۱۶/۸۳۹۸ - ۲۰۷۳۷/۷۲۲۸^2 + ۱۵۶/۲۶۹۸^3$$

۲- اندازه بهینه مزرعه جهت کاربرد ماشین‌های کشاورزی در شرایط زراعی استان همدان برابر ۴۴/۲ هکتار برآورد گردید که در صورتیکه کشاورزان استان در کشت محصولات رایج خود، اندازه مزرعه را در این سطح نگه دارند، مقدار هزینه‌های جاری مجموع تراکتور و ماشین‌های کشاورزی به کمترین مقدار خود خواهد رسید.

منابع

- ۱- بیگدلی، علی و محمد حسین رزاقی . ۱۳۸۵. تعیین سطح حداقل و بهینه اقتصادی برای فن آوری برداشت گندم در شهرستان رزن. خلاصه مقالات چهارمین کنگره مهندسی ماشین‌های کشاورزی و مکانیزاسیون. دانشگاه تبریز. هفتم و هشتم شهریور ۱۳۸۵. ۳۶۸-۳۶۰.
- ۲- حیدرزاده، احسان؛ مرتضی الماسی، سیاوش دهقان‌یان و ناصر شاه‌نوشی فروشانی. ۱۳۸۶. مقایسه بهروری ماشین‌های کشاورزی و نیروی کارگری در سه سیستم مکانیزه، نیمه مکانیزه و نیمه سنتی تولید گندم در شهرستان مشهد، ششمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی، هشتم و نهم آبان ۱۳۸۶.
- ۳- سالار پور و همکاران. ۱۳۷۵. تعیین کارایی ماشین‌های کشاورزی در منطقه سیستان. مجموعه مقالات کنفرانس اقتصاد کشاورزی. دانشگاه سیستان و بلوچستان. دانشکده کشاورزی. زابل. ۵۸-۵۲.
- ۴- سلطانی، غلامرضا؛ بهالدین نجفی و جواد ترکمانی. ۱۳۷۶. مدیریت واحدهای کشاورزی. انتشارات دانشگاه شیراز.
- ۵- سیدان، سید محسن. ۱۳۸۸. تعیین اندازه بهینه مزارع سبزمینی در استان همدان (مطالعه موردی در شهرستان بهار). مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. دور ۴۰ (۱۱۲-۱۰۷).
- ۶- شیرالی نژاد، محمد و رضا مقدسی. ۱۳۸۹. بررسی سطح بهینه مزرعه در توجیه اقتصادی مالکیت ماشین‌های کشاورزی (مطالعه موردی شهرستان شوشتر). ششمین کنگره ملی مهندسی ماشین‌های کشاورزی و مکانیزاسیون. پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران (کرج). ۲۴ و ۲۵ شهریور ۱۳۸۹.
- ۷- قاسمی نژاد رائینی و همکاران. ۱۳۸۵. تعیین سطح بهینه اقتصادی برای فن آوری برداشت گندم با کمباین در شهرستان مسجد سلیمان. خلاصه مقالات چهارمین کنگره مهندسی ماشین‌های کشاورزی و مکانیزاسیون. دانشگاه تبریز. هفتم و هشتم شهریور ۱۳۸۵.
- ۸- مهرابی بشر آبادی و گیلانپور. ۱۳۸۲. بررسی رابطه بین اندازه مزرعه با سطح مکانیزاسیون و بهره‌وری کشاورزی ایران.
- 9- Henderson, H. D., and S. Fanash. 1984. Tractor costs and use data in Jordan. Transactions of the ASAE. 27(4), 1003-1008.
<http://www.mohagheghan.com>
- 10- Rau, K. p. 1983. Benefits of tractorization. Kurukshetra. 31(14), 14-16.

Optimum size of farm area in order to agricultural machinery application upon Hamedan province agricultural condition

Saeed Abbassi^{1*} Seyed Mohsen Seyedan² and Ahmad Heidari³

¹ - Researcher of Agricultural Engineering Reseach Department, Agriculture and Natural Resources Research Center, Hamedan, Iran.

abbassisaeed2@chmail.com

²-Research and Academic Staff. Agricultural Economic Reseach Department, Agriculture and Natural Resources Research Center, Hamedan, Iran.

³-Research and Academic Staff. Agricultural Engineering Reseach Department, Agriculture and Natural Resources Research Center, Hamedan, Iran.

Abstract

One of the main costly input in agricultural production is the agricultural machinery. It can be reduced if the farm size is determined at suitable range. This study was carried out in Hamedan agricultural and environmental research center in order to determine the optimum size of farm area upon variable costs of agricultural machinery. The data was obtained from the questiannair completing between 2010 and 2011 by the systematic randomization sampling method. The best statistical model was three degree because the R^2 quantity of that was maximum. Results showed that in Hamedan agricultural conditio the optimum size of farm area is 44.2 hectar in that the variable costs of agricultural machinery was minimized.

Keywords: agricultural machinery, model, optimum size of farm area, variable cost